

рикать заблуждающія юнцы; овцы блеющія съ нѣжныя свои агнцы кои скачатъ по траву; тамо течать тысяща отоки бистры. на конецъ, това мѣсто кое се распростира подъ планинскія подножія, видисе като една градина: пролѣтъ и осень тамо царствовать вкупѣ за да усупружатъ цвѣтія и плоды. Тамъ никога не вѣе ни топлый полуденный вѣтръ, кой гори и засушава сичко, ни жестокой сѣверный вѣтръ дерзна да огрози тыя пѣргавы цвѣтія що украшавать тую градину.

Не далекъ отъ това красно краеморіе возвышавасе въ море той островъ на кой е основанъ Тирскій градъ. Той великій градъ се гледа че плава отъ горѣ по воды, и като че е Царь моря. Тука доходятъ торговцы отъ сички страны свѣта, и истиннеговы жители са найпрочутіи торговцы отъ сички кою се нахождатъ по свѣтѣ. Кога влезе человекъ въ той градъ являва му се изъ перва че не е единъ градъ кой принадлежи само на единъ особенъ народъ, но общій градъ на сичкія народы, и средоточіе торговли. Той градъ има два голѣмы ровы, като двѣ мышцы, кои се продолжавать до онова море, и пригрѣщаютъ едно велико пристанище, гдѣ вѣтри не влизать. Въ това пристанище се видать корабленныя мащи като една гора; и тія корабли се са толико многочисленни, щото едва може да види человекъ онова море що ги держи. Всичкіи граждани се упражняватъ въ торговію, и великое ихъ богатство не ги удовлетвува отъ нуждныя труды за да расте поголѣмо. По всичкия страны се видѣше тонкая Египетска вълна, и Тирская багряница, два пути крашена *) съ одну чудну льскоту:

*) Вавсана.